KOMPAS

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

ROČNÍK XXIV • ÚNOR • 2018

HLASOVÁNÍ 2018

CHUŤ POMÁHAT UKRAJINĚ

DIAKONIE

ORLIČKY 2017

PROGRAM NA ÚNOR 2018

Obsah

2 Recenze — Jaroslav Štigler st.
3 Úvodník — Vojtěch Horký
4 Slovo na cestu — Jan Asszonyi
4 Sborová kronika
5 Vánoční Orličky — Vojta Asszonyi
6 Rozhovor — Standa Červený
8 Ze života Diakonie — Felix Davídek
11 Hlasování o trvání mandátu druhého kazatele — volební komise
11 Letní rodinné dovolené — Milan Hluchý, Jan Asszonyi
13 Představujeme nové členy sboru — Vojtěch Horký
14 Malé počteníčko pro každého — Pája Sychrová
15 Únor v našem sboru

Na titulní stránce druhý kazatel Daniel Komrska před hlasováním o trvání mandátu.

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: David Fajfr, Jan Asszonyi, Alice Zachariášová, Katka Vávrová a webové stránky.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ
Brno Kounicova 15;
kazatelé:
Jan Asszonyi – tel.: 534 009 434
Daniel Komrska – tel.: 777 004 861

kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17–19) – tel.: 530 342 302

https://www.facebook.com/cirkev.bratrska.kounicova

Pobočka Diakonie:
Noemi Komrsková – tel.: 777 004 821

Něco ke čtení

Peter Wohlleben: Tajný život stromů

Stromy nás provázejí celým životem. Lesy vytvářejí jedinečné prostředí plné života. A i když dožijí, jsou nám stále užitečné. Zdá se mi, že si jich málo vážíme. Bereme je příliš samozřejmě. Potřebovali bychom více úcty, kterou v sobě mají přírodní národy. Nic zbytečně neničí. Využívají pouze to, co skutečně potřebují. Nezamořují svoje okolí těžko rozložitelným odpadem.

Mám rád stromy, rád pracuji se dřevem. Dřevo každého druhu stromu vypadá jinak, má jiné vlastnosti, hodí se k něčemu jinému.

Otázkou je, co k této knize napsat. Snad nejspíše to, že stojí za to si ji přečíst. Jedná se o velice inspirativní knihu. Po jejím přečtení se budete při procházkách lesem dívat na stromy zcela jiným pohledem. Autor odhaluje úžasný svět stromů v nečekaných souvislostech. Zjistíte, že každý strom má svůj charakter. Mohou být rozmazlené, zhýčkané i otužilé. Objevíte, že znázornění lesa Fangornu v knize a filmu Pán prstenů není daleko od té skutečné reality. Stromy mezi sebou vzájemně komunikují, pomáhají si, často mezi sebou soupeří, a to nejen na povrchu, ale i pod zemí. Vytvářejí v lese jedinečnou atmosféru hýřící životem, která je nesmírně důležitá i pro nás.

Nechte se uchvátit Božím stvořením, jeho krásou, vyvážeností, rozmanitostí, plností života, kde každý tvor, každý organismus má své nezastupitelné místo. Je úžasné, že toto všechno připravil a stvořil Bůh pro nás. Postavil nás do tohoto úžasného prostředí, které bují životem a krásou. Máme se o ně starat. Jak tento úkol, toto pověření, naplňujeme?

Jaroslav Štigler st.

KOMPAS — Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 21. 2. 2018.
Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), za dorost Iveta Ukropcová a Alík Zachariášová (alik.zac@seznam.cz) a za mládež Žaneta Marvanová (zanet.marvan@gmail.com), copy Martin Kulísek.
Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-maily. Děkujeme.

Svoboda v Kristu

Jak čtenáře uvést do problematiky, aniž bych mu tuto problematiku vysvětlil? Snad pomůže, když ji alespoň nastíním. V průběhu mého dospívání se různé věci měnily, ale jedna zůstává. Problematika tělesné blízkosti. Když spolu dva lidé chodí, jak blízko je moc blízko? V neděli 28. ledna jsem byl pokřtěn a celý ten sváteční den byl tím ještě zvláštnější. Zatímco jiné dny pro mne bývá těžké vzdorovat všemožnému pokušení, ten den jsem prožil v klidu a radosti. Vždyť to byl den, kdy jsem přijmul Boží dar pro člověka a vstoupil jsem do společenství církve a našeho sboru. Když jsme si toho dne odpoledne s Alicí povídali o mých pocitech z vlastního křtu, řekl jsem jí o tomto pocitu, jako kdyby na mne zlo dnes ani v nejmenším nemohlo zaútočit. V tu chvíli mne napadlo: „Když je tento den, kdy jsem byl pokřtěn, tak osvobozující a vědomí odpuštění vin tak bezprostřední, měl bych se nechat dát pokřtít každý den. Pak bych žil svatě po celý život.“ Sdělil jsem to Alici. Odpověděla, že bychom měli každý den žít tak, jako bychom byli právě pokřtěni. Ano, milé sestry a bratři. To je ono. To je to, čeho bychom se měli držet. Každý den, když vstaneme, začíná nový den Boží milosti a odpuštění. Každý den znovu přistupujeme před Pána a on nám dává své požehnání. Neklade na nás břímě svého očekávání. Neříká: „To jsem zvědav, jestli dnes uděláš něco, co by stálo za to.“ Ujišťuje nás o tom, že dnes máme vykonat velké věci pro Boží království. Máme přece jeho požehnání a všechny hříchy jsou nám odpuštěny. Byl bych proto rád, kdybychom do příštích dnů šli s jistotou v Boží spasení a žili toto povolání: *Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.*

▸ *Vojtěch Horký*

SLOVO NA CESTU

Slovo v ústech a srdci

■ *Velmi blízko tebe jest slovo, v ústech tvých a v srdci tvém, abys to činil.*
(5. Mojžíšova 30,14)

Lidská řeč
nevznikla proto,
aby zakryla prázdnotu mysli.

Ve svých posledních kázáních Mojžíš předkládá lidu to, co povede k požehnání, a to, co povede ke zlořečení. Nejde o nic tajemného. Rozdíl mezi projevy Božího požehnání nebo zlořečení spočívá v životním postoji k Tóře, Boží smlouvě a Božímu zákonu zároveň. Kdo je oddán životu v rámci, který stanovil Hospodin v Tóře, na tom spočine požehnání. Tomu pak, kdo by si: „…*dobrořečil: ‚Budu mít pokoj, i když si budu žít v zarputilosti srdce, vždyť to dopadne stejně s opi-lým jako se střízlivým,' nebude Hospodin ochoten odpustit.*“ (Dt 29,18–19) Ať už ale přemýšlíme o tom, jestli se spravedlivý a zbožný život podle Božích přikázání vyplatí, nebo ne, je důležité, že slovo Boží smlouvy je nám blízko. Není nám skryto. Život vedoucí k požehnání je docela srozumitelně popsán v Písmech Starého i Nového zákona. Pěkně to popisují ve svých poznámkách k biblickému textu překladatelé Bible – Českého katolického překladu: „Bůh zjevil svou vůli v podobě přikázání zakotvených ve smlouvě. Ta nejsou Izraelitům nedostupná. Dokážou je ústy recitovat a uchovávat v mysli či v srdci. Tak se přikázání stává niternou a osobní záležitostí, není ničím vnějším ani vzdáleným.“

Přeji Vám na začátku nového měsíce, aby Boží slovo bylo ve Vašich ústech, protože je niternou součástí Vašeho života.

Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám mu to poznat. (J 14,21)

▸ *Jan Asszonyi*

SBOROVÁ KRONIKA

únor 2018

Kdo žízní, ať přistoupí;
kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.
Zjevení Janovo 22,17

BLAHOPŘEJEME

KDY	KOMU	PROČ
5. 2.	sestře Ludmile Dvořáčkové z Brna	71 let
7. 2.	sestře Haline Heczkové z Brna	81 let
16. 2.	sestře Jaroslavě Pilkové z Brna	77 let
27. 2.	sestře Marii Kořínkové z Brna	81 let
27. 2.	sestře Martě Smolíkové z Brna	72 let

NAROZENÍ

Manželům **Ingrid** a **Martinovi Kulískovým** se v pátek 12. ledna narodila dcera **Renata**.

KŘEST A PŘIJETÍ ZA PLNOPRÁVNÉHO ČLENA

V neděli 28. ledna byl pokřtěn a přijat za plnoprávného člena sboru **Vojtěch Horký**.

ÚMRTÍ

20. prosince zemřela ve věku 91 let sestra **Ludmila Halamová**.

VÁNOČNÍ ORLIČKY

O vánočních prázdninách se s velkým dorostem už dlouhá léta jezdí na pobyt na horách. Minulý rok nebyl výjimkou.

Vyráželi jsme 27. prosince a vraceli jsme se 31. prosince na silvestrovské shromáždění. Původně to vypadalo, že nás moc nepojede, ale nakonec se v posledním týdnu před odjezdem přihlásilo víc lidí, takže nás bylo nakonec kolem dvaceti, což je asi nejvíc z posledních několika let. Bydleli jsme na faře v malé vesničce s názvem Orličky, kam jezdíme už několik let. Na faře se topí v kamnech, takže když jsme dorazili, museli jsme si sami topit ve dvou malých kamnech, která jsou ve dvou hlavních místnostech, ve kterých probíhá program. Program bývá každý den docela podobný. Ráno je vždy snídaně, po které následuje umývání nádobí a ranní hygiena. Po snídani se většinou jde na výlet, pokud je pěkné počasí, které my jsme měli, s výjimkou prvního dne, kdy celé dopoledne pršelo, takže jsme vyráželi později. Z výletu jsme se vraceli odpoledne až večer. Vždy, když jsme se vrátili z výletu, byl volný čas, který jsme využívali k hraní různých deskových her, zpívání nebo na osvěžení ve sprše. Po čase na hraní her a na sprchu byla večeře, kterou nám každý den přichystala služba. Hned po večeři byly biblické programy, které měl Dan Smutný. Když skončil biblický program, byla už většinou pozdní večerní hodina. Většina ještě šla hrát nějaké hry nebo zpívat, ale někteří už byly unavení z výletů a šli spát, aby byli připraveni na další den plný zážitků.

Do Orliček jezdím s velkým dorostem už několik let a vždy je to úžasně strávený čas s úžasnými lidmi a úžasným Bohem.

▸ *Vojta Asszonyi*

ROZHOVOR SE STANDOU ČERVENÝM

O CHUTI POMÁHAT NA UKRAJINĚ

Asi nemá příliš význam vysvětlovat, proč právě ty mluvíš o pomoci na Ukrajině, ale přesto pro ty, kteří se s tvou činností zatím nesetkali... Co tě s Ukrajinou spojuje?

Nejdříve nic, ale od roku 2015 mě s Ukrajinou spojuje Michal „Kody" Kislicki a spolek **Chuť pomáhat**, který vedu. Kody je dobrovolníkem tohoto spolku a působí na východní Ukrajině – na Donbase. Koordinuje pomoc realizovanou za prostředky, které získáváme zde, v ČR.

Na co se vaše pomoc právě teď soustřeďuje?

Aktuálně jsou všechny síly upřeny na projekt *Teplo*, protože v lednu a únoru je zima na Donbase největší. Zajišťujeme kamna a do nich palivo. Vybíráme si místa v bojové zóně, kde nikdo jiný nepůsobí, a kde jsou lidé, kteří nemají dost prostředků, aby si zabezpečili palivo z vlastních zdrojů. Po počátečním vlažném rozjezdu, kdy to začátkem prosince vypadalo, že nebudeme mít dost prostředků, se za třicet dní na přelomu prosince a ledna vybralo stejně peněz jako vloni za tři měsíce. Pán Bůh vyslyšel naše modlitby a nejenže teď máme dost prostředků na původně zamýšlené lokality, ale mohli jsme rozjet pomoc i v dalších dvou městech.

Měli jste společně s „Kodym“ u nás ve sboru několik programů, poslední ty samostatně na podzim. Co se od té doby změnilo?

Od posledního programu na podzim či spíše v zimě (bylo to 10. prosince) se změnil právě stav účtu, a tím pádem rozsah projektu *Teplo*. Začínáme už také plánovat aktivity na jaro a léto. Opět se na Zakarpatské Ukrajině uskuteční počáteční kurz naší dobrovolnické školy DobroCamp 2018, který nabízí přípravku pro nové dobrovolníky do našich dalších aktivit ať už v ČR, nebo na východní Ukrajině. Zároveň se část účastníků loňského DobroCampu zúčastní své první mise na Donbase, kde již budou v praxi rozvíjet své schopnosti např. při pořádání táborů Bezpečí, které plánujeme hned tři.

Když srovnáš situaci na východní Ukrajině před dvěma, třemi lety a teď, v čem vidíš rozdíl, posun?

Už neprobíhají velké pozemní ofenzívy a s tím spojený masivní úprk obyvatel, který byl hlavním tématem v roce 2015. Fronta je stabilizovaná a ti, kteří zůstali na frontové linii, se s pravidelným ostřelováním naučili žít. Stát začal opět vyplácet důchody, takže lidé mají alespoň nějaké minimální prostředky. Zároveň přetrvává válečný stav, a tím pádem zablokovaná místní ekonomika. Sehnat placenou práci je velká vzácnost a pro některé skupiny obyvatel – např. matky samoživitelky nebo lidi v důchodovém věku – je život z ekonomického hlediska obtížný.

Změnilo se z tohoto důvodu nějak zaměření vaší pomoci?

Ano, v roce 2015 byl na frontové linii nedostatek všeho, od jídla, po deky. Dnes se dá koupit skoro všechno, hlavním problémem je nedostatek prostředků místních obyvatel. Takže jednak pomáháme z prostředků nasbíraných v ČR, jednak se snažíme zajistit místním alespoň nějakou práci, například projektem *Motanky*, kdy dvě místní ženy vyrábějí panenky, které rozdáváme dárcům v ČR. Co se nezměnilo, je duchovní pomoc. Stále je potřeba dobrovolníků, kterým se lidé mohou svěřovat se svým trápením a potřebami a se kterými se mohou modlit.

Jaké jsou nynější aktuální potřeby?

Když to vezmu z pohledu ČR, tak už nesbíráme materiální pomoc, protože je mnohem efektivnější nakupovat věci na místním trhu a zároveň tím podporovat místní ekonomiku. Na Ukrajině je aktuálně nejvíce potřeba dřevo do kamen, tedy projekt *Teplo*.

Zajímají se lidé na Ukrajině o to, odkud přichází pomoc, nebo ji přijímají jako samozřejmost?

Ano, zajímají. Češi už tady v některých místech mají opravdu dobrou pověst. Lidé vědí, že se na nás se svými problémy mohou obracet a my se alespoň pokusíme je vyřešit. Není to však jen naše zásluha, protože jako Chuť pomáhat jsme stále jen malá organizace s několika dobrovolníky. Globálně zde také působí ADRA, Člověk v tísni nebo v malém nově vzniklá „Humanitární služba PAX“ Tadeáše Paly, dalšího Brňáka, který se nebál rozjet vlastní miniorganizaci na pomoc lidem ve frontových městech.

Jak vytipujete, kde a komu je třeba pomoci?

O to se stará Kody. Je koordinátorem všech našich aktivit na Donbase, protože již čtvrtým rokem žije právě tam, na východní Ukrajině, ve městě Slovjansk, jen 60 km od frontové linie. Odtud pak vyráží do bojové zóny, kde v různých městech na frontové linii společně s místními ukrajinskými dobrovolníky řeší jednotlivé problémy především sociálně nezabezpečených lidí. Za čtyři roky usilovného dobrovolnictví se

nám tak již podařilo vytvořit strukturu kontaktů a na sebe navazujících dobrovolníků, kteří Kodymu předávají informace, kde je jaká krize či problém. Ty velké, jako projekt *Teplo*, pak řešíme velikou sbírkou a následným hromadným rozvozem dřeva po frontě. Ty menší, individuální problémy rodin (jako třeba chybějící peníze na operaci) pak řešíme z příspěvků našich dárců, které mají určení „Na to, co bude potřeba."

Jak mohou lidé přispívat?

Nejlépe finančně, na transparentní účet 2300849910/2010.

Co chystáte na léto?

Primárním projektem je pro nás právě naše Dobrovolnická škola, tedy příprava českých dobrovolníků pro další rozšíření naší mise na východní Ukrajině. Mladí lidé, motivovaní dělat správné věci, můžou s přípravou na DobroCampu a následnou praxí dokázat na frontě neuvěřitelné věci. Přinesou nový pohled a energii, ti samostatnější třeba stvoří vlastní projekty pomoci, které rozšíří naše působení o další desítky rodin na frontě, ke kterým se dostane pomoc. Věříme taky, že mnozí z těchto dobrovolníků mohou i skrze tuto školu najít své místo v životě a utvrdit se praktických skutcích pomoci bližnímu.

Co ti tato činnost dává?

Většinou radost z toho, co se daří realizovat, a také z toho, jak dokáží být lidé v ČR štědří. Někdy jsou to i starosti, bez nich se to také neobejde ☺.

Máš v souvislosti s pomocí na Ukrajině nějaký sen?

Ano, můj největší sen je, že tam válka úplně skončí a situace se vrátí k normálu. Místní ekonomika začne fungovat, lidé se dokáží uživit sami a naše pomoc nebude potřeba.

. . . . . .

Některé Standovy odpovědi doplnil Michal Kislicki.

Ptala se Lenka Broklová.

ZE ŽIVOTA POBOČKY DIAKONIE

Chtěl bych dnes seznámit milé čtenáře Kompasu se dvěma aktivitami naší pobočky Diakonie, které jsem již několikrát navštívil. Důvodem toho je, že se údajně ozvali někteří členové sboru, že snad nevědí, jakou činnost naše pobočka vlastně vyvíjí.

Tak pro ty, kteří dosud nevědí: Pobočka Diakonie v našem sboru byla založena za účelem nabídky pomoci lidem v nouzi, a to hned v několika oblastech. Především je to individuální psychoterapie, dále distribuce potravinové a hygienické materiální pomoci lidem s nízkými nebo nižšími příjmy, dále každotýdenní vaření a rozdělování polévky pro lidi bez domova a potom dvě aktivity, při kterých se setkáváme v prostorách našeho sboru a nabízíme možnost se sdílet při kreativním tvoření (Tvořivý kroužek), a potom další aktivita s názvem Kluci na čaj. Právě o dvou posledně jmenovaných bych se chtěl rozepsat trochu podrobněji.

Tvořivý kroužek se schází jednou za čtrnáct dní v pondělí odpoledne ve tři hodiny a vede ho sestra Noemi Komrsková.

Je to nabídka prožít smysluplně tři hodiny v prostorách pobočky Diakonie v předním domě při nejrůznější drobnější tvořivé činnosti především s papírem a s textilem. Je to tudíž spíše vhodné pro ženy, nicméně i muži mají možnost přijít, pokud rádi tvoří s těmito materiály. Vzhledem k poměrně stísněným prostorům a nevybavení nářadím ani nástroji zatím není možné pracovat s jinými materiály, jako je např. dřevo či kov. Takže zde můžou zájemci rozvíjet své dovednosti při výrobě různých věcí z textilu (k dispozici je šicí stroj), dále je možné plést, háčkovat a vůbec vlastně všechno, co se týká přízí, nití a obecně textilu. Pro ty, kdo rádi malují, jsou k dispozici nejen pastelky a vodové barvy, ale i různé jiné šikovné věcičky na výtvarnou činnost (např. vyfoukávání barevných prášků na papír) aj. Já jsem si vybral tvorbu obálek pro nejrůznější příležitosti ze starých prošlých barevných velkoformátových kalendářů. Každý vlastně může tvořit podle svého gusta, sestra Noemi ponechává v této věci možnost svobodně se rozhodnout. Některé z výrobků naší Diakonie se dají zakoupit na našem každoročním jarmarku nebo také na tzv. bleším trhu konaném občas v Alfa pasáži. Sedíme u jednoho velkého rozkládacího stolu, který se speciálně pro tuto činnost pořídil. Kromě toho je možnost využít i malého konferenčního stolečku a křesla i gauče. Prostředí v naší pobočce je velmi útulné a příjemné, jste zváni přijít se podívat (konkrétní data našich setkání jsou k dispozici na naší nástěnce ve vestibulu, objevují se v nedělních ohláškách akcí na příští týden i na stránkách Kompasu). Když už tak spolu sedíme a něco kutíme, samozřejmě se sdílíme se vším, co nás trápí, ale i z čeho máme radost. Právě tuto stránku našeho setkávání bych rád zdůraznil, protože si myslím, že pokud máme tvořit v křesťanském duchu jakousi rodinu

Božích dětí, je potřeba se navzájem trochu znát. Někdy se stává, že se neznáme ani podle jména, natož abychom znali své osudy. Takže toto je jedna z možností se navzájem poznávat, protože podle mého názoru je důležité se v případě třebas nějakých potíží za sebe navzájem modlit, a nejenom to, také případně i konkrétně nabídnout svou pomoc. Je také velice pěkné, že nás navštěvuje téměř pravidelně Šimon Asszonyi a vypracovává si zde své prezentace do školy. I když většina z nás patří k již dříve narozeným, je mu s námi dobře a také on nám povídá o zážitcích ze školy, a tak máme možnost pomyslně skrze jeho vyprávění vzpomenout na svá školní léta.

Kluci na čaj – to je trochu o něčem jiném. Tuto aktivitu vede sestra Kateřina Vávrová a je už podle názvu určena mužům, kteří mají dopoledne čas (setkáváme se také jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek v deset hodin). Zatím to bývá velice komorní záležitost – někdy se sejdeme opravdu skromně: jsme tři či čtyři i s Katkou. Další typická vlastnost je ta, že všichni jsme svobodní a nezaměstnaní (nebo důchodci či v pracovní neschopnosti). Už tato skutečnost jaksi předurčuje i následný rozhovor. Velice si vážím toho, že začínáme modlitbou i četbou nějakého úryvku z Bible. Při posledním setkání sestra vybrala pasáž z Janova evangelia (J 8,1–11) – příběh o setkání Pána Ježíše s cizoložnicí. Z tohoto oddílu vzešlo i téma k rozhovoru: Ježíš ve slovech *Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!* dává této ženě důvěru a současně možnost nového začátku v jejím životě už bez hříchu. Téma následující diskuse bylo: Jak si můžeme navzájem důvěřovat, případně, kdy mohou druzí důvěřovat nám, a kdy se důvěra mezi námi ztratí a proč. Hodně závažné téma, velice široké, ale navýsost aktuální. Důvěra nebo nedůvěra se dotýká skutečně našeho každodenního života. Odhaduji, že ve třech jsme se dokázali na toto téma sdílet minimálně celou hodinu. Někdy to dopadne tak, že se od tématu někdo trochu odchýlí a diskuse pak jde trochu jiným směrem, ale v podstatě nám to nevadí, protože i ostatní témata je někdy nutné či přinejmenším vhodné rozebrat. A s tím souvisí i to, že nakonec třebas mluvíme o tom, kde nás v současnosti „tlačí bota“. Podobně jako i ve tvořivém kroužku je vzájemné sdílení a naslouchání asi tou zásadní esencí, jež dává tomuto setkání smysl.

Chci touto cestou poděkovat oběma sestrám nejen za vedení a přípravu našich setkání, ale i za drobné občerstvení, které nikdy neopomenou vzít s sebou, celému sboru za podporu činnosti naší pobočky a hlavně Pánu Bohu, který ve své milosti a lásce řídí naše kroky i úmysly, takže se slovy Písma můžeme *radovat s radujícími a plakat s plačícími* (Ř 12,15).

Felix Davídek

HLASOVÁNÍ O TRVÁNÍ MANDÁTU DRUHÉHO KAZATELE

V letošním roce 2018 uplyne pět let od počátku služby našeho druhého kazatele, bratra Daniela Komrsky, v našem sboru. Myslím, že za volební komisi, staršovstvo i za celý náš sbor můžeme bratru Danielovi a jeho manželce vyjádřit vděčnost: Milý bratře Danieli a sestro Noemi, jsme vám velice vděčni za vaši službu a za ochotu dále sloužit Pánu Bohu i nám!

Kromě toho, že letos uplyne pět let od zahájení služby bratra Komrsky v našem sboru, uplynou letos také čtyři roky od okamžiku, kdy bratr Komrska dosáhl důchodového věku. S tímto významným životním mezníkem je spojena řada nových situací. Jednou z nich je také nutnost provést hlasování o setrvání kazatele ve sboru, jak nám ukládá Řád (§ 239 Řádu), a to na další čtyřleté období.

Hlasování se uskuteční **při členském shromáždění dne 18. 3. 2018 od 15.00** za účasti člena Rady naší církve. Pro platnost hlasování je třeba účasti nadpoloviční většiny všech členů sboru. Proto bychom vás chtěli požádat o hojnou účast.

V souladu s Řádem staršovstvo rozhodlo o umožnění předstihového hlasování do volební schránky. Předstihové hlasování má umožnit odevzdat hlasovací lístek členům, kteří se **z vážných důvodů** nemohou jednání členského shromáždění v daném termínu účastnit. Předstihové hlasování bude možné půl hodiny po skončení bohoslužby v neděli 4. 3. a 11. 3. u členů volební komise ve vestibulu proti podpisu do voličského seznamu. Kdo odhlasuje do volební schránky, není oprávněn hlasovat při členském shromáždění.

za volební komisi Lukáš Pacek

LETNÍ RODINNÉ DOVOLENÉ

Návrh drobné změny v konceptu letních dovolených rodin s dětmi – Gruň

Patří už k dobré tradici jak našeho, tak mnoha jiných sborů Církve bratrské, že se v létě na jeden až dva týdny mají možnost setkat rodiny s dětmi. Takto jezdí naše sborové rodiny na společné dovolené „na Valašsko“ již po několik generací. Dávají se dohromady kolektivy dětí, vznikají nová přátelství jak dětí, tak rodičů, prarodičů a dalších. Jedním slovem roste potenciál lásky, oč Pánu i nám evidentně jde. Škoda jen, že jsou na těchto pobytech kapacitou ubytovacího zařízení relativně výrazně omezeny počty účastníků.

Na základě každoročně narůstajících komplikací se zajištěním sester a bratří na vaření a několika dalších důvodů jsme se rozhodli letos vyzkoušet nové místo pobytu. Podařilo se nám zajistit v termínu **od 11. do 18. srpna 2018** rekreační chatu, tzv. **„Dům sv. Josefa“ na Gruni** pod hlavním beskydským hřebenem (viz www.dsvj.cz). Jde o poměrně slušně vybavené zařízení s kvalitním zázemím (sauna, bazén, pískoviště atd.), kde je možno si vybrat pobyt s plnou penzí či polopenzí. Žel, na rozdíl od ubytování v modlitebně na

Hrubé Lhotě, tedy na „našem Valašsku“, je cena za pobyt přece jen vyšší. Tomu ale zase úměrně odpovídá i vyšší poskytovaný komfort.

Ceny ubytování včetně stravy (přesné ceny různých variant jsou uvedeny na webu v ceníku dsvj):

děti do 2 let: 0

děti 2,1 roku až 12 let: plná penze cca 520 Kč/osobu a den

děti nad 12 let a dospělí: plná penze cca 570 Kč/osobu a den

Při naplnění plné kapacity zařízení (cca 60 hostů) máme přislíbenu cca 10% slevu.

POZOR – je požadována záloha. 30 % uhradit **do neděle 4. února 2018** a dalších 30 % uhradit do 30. 4. 2018. Zbytek platby při nástupu na rekreaci. Zálohy budu vybírat já, tedy M. Hluchý.

Na nástěnce ve vestibulu modlitebny je od neděle 21. 1. 2018 vyvěšen závazný seznam zájemců o tento pobyt. Pokud tedy kdokoli máte zájem, neváhejte se zapsat.

S organizačními dotazy se zájemci mohou obracet na M. Hluchého, s dalšími dotazy, např. na kvalitu ubytování, podmínky pro děti atd. na sestru Lydii Horkou.

Milan Hluchý

Nabídka dovolené na Valašsku

Milé sestry a bratři,

rádi bychom v příštím roce připravili možnost jednoho společného týdne s kapacitou dostatečnou pro zájemce všech generací. Letošní rok je v tomto smyslu přechodový. Je připravena možnost dovolené na Gruni, ale zároveň ještě nabízíme možnost jednoho týdne **na Velké Lhotě**. Bude se konat v termínu **18. až 25. srpna 2018**. Na sborové nástěnce je možnost přihlásit se do jednotlivých pokojů.

Vzhledem k tomu, že Valašští změnili strategii účtování dovolených tak, že účtují paušální částku za pobyt bez ohledu na počet či složení účastníků, je potřeba se přihlásit **nejpozději do 18. února**. Pokud do té doby nebude dostatek přihlášených, bude pobyt zrušen. Při plném obsazení střediska i chaty by se cena mohla pohybovat v rozmezí 300–350 Kč na účastníka (pobyt + strava). Jedná se ovšem o odhad.

Na setkání s Vámi se těší

Jan Asszonyi

PŘEDSTAVUJEME NOVÉ ČLENY SBORU

Vojtěch Horký

Jmenuji se Vojtěch Horký a v tomto sboru vyrůstám již od nejútlejšího věku. Přece jen však jde o největší sbor v Brně a jsou jistě i členové, kteří mě příliš neznají. Proto považuji za dobré se zde krátce představit. Narodil jsem se v listopadu roku 1999 v Brně. Když jsem byl ještě malý, přestěhovala se naše rodina do Želešic, malé obce jižně od Brna. Jsem tedy určitě ovlivněn i venkovským prostředím a častými vycházkami do okolní přírody, kde jsem se mohl kochat výhledy do údolí, obdivovat cestu orla po nebi i poznat krásu zasněžených plání. Poté, co jsem se z páté třídy tamní základní školy dostal na gymnázium do Brna, však v okolní přírodě trávím méně času. Poznal jsem však jiné pozoruhodné věci. Kromě postupného poznávání, že tíhnu ke studiu informatiky a nejrůznějších jazyků, jsem začal samostatněji přemýšlet o Bohu, víře a světě kolem sebe. Dopustil jsem se při tomto uvažování několika zcestných závěrů a promarnil jsem mnoho času, avšak nakonec jsem se dostal k výsledku. Pravý smysl je jedině v Bohu. Nakonec celá ta cesta i všechny útrapy nebyly marné. Posloužily k životnímu poznání, že Kristus je můj osobní Spasitel a Pán. Všechny mé hříchy mi ukázaly Boží milost. Pomohly k uvědomění, že potřebuji Ježíše, jeho lásku a spasení, stejně jako všichni lidé. Ten, který

byl poslán, aby byl svět skrze něj spasen, zavolal i mne. Cítím, že jde o něco většího, než je pouhé navštěvování nedělních bohoslužeb a občasné vaření kávy. Život má nesmírnou cenu, a proto nesmí být zmařen. Tak snad ještě než z této země odejdu, stihnu vykonat aspoň zlomek toho, k čemu jsem povolán. *Odjíždím totiž do Rakouska na studijní pobyt. Proto mne zde následujícího půl roku příliš často neuvidíte.*

NECHTĚLÁNIE

S králem Nechtělánem z Nechtělánie to věru neměli snadné. Ať dělali, co dělali, vždycky našel nějakou chybu. Když mu přinesli oběd, byl moc horký, když ho ochladili, byl zase už moc studený. A když byl náhodou akorát, tak jej bylo pro změnu moc nebo zase málo. Brambory byly málo žluté a jindy zase žluté až moc, maso mělo málo křupavou kůrčičku nebo naopak až moc upečenou. Víno bylo nedostatečně chlazené nebo přechlazené, ubrousek málo barevný nebo zase barvami příliš hýřil. Nic nebylo dost dobré, nic nechtěl.

A vězte, že nešlo jen o jídlo. Králova nespokojenost se roztahovala, kam se hnul! Královský plášť byl moc hermelínový a málo rudý. Královská koruna moc zlatá, moc těžká, málo zdobená, málo moderní, žezlo nepraktické a trůn jednou moc měkce polstrovaný a po druhé tvrdý a nepohodlný. Peněz bylo málo, takže se nedalo nic koupit, a když mu přidali, bylo jich zas tolik, že nevěděl, co s nimi. Byl-li král v paláci, byl tam nerad a chtěl ven, pobýval-li venku, chtěl být zase v paláci. Ať jste se podívali na cokoli, kdykoli, kdekoli, král s tím byl navýsost nespokojen.

Všichni královští služebníci dělali celé dny, co mohli, jen aby byla jeho královská milost konečně alespoň s něčím spokojená. Ale žádný z nich nikdy nepochodil. Král stejně pokaždé dokázal na všem najít nějaký nedostatek.

Stalo se tedy, že vyčerpané a zklamané služebnictvo začalo postupně královský palác opouštět. Jeden po druhém se vydával hledat službu jinam. Netrvalo dlouho a král zůstal v paláci úplně sám. A uhádnete, co s tím král udělal? Inu, byl s tím zase nespokojen.

Nám lidem se občas stává, že jsme jako král Nechtělán, protože nedokážeme být spokojeni s tím, co máme, i když je to dobré či dostačující. Chceme si koupit nebo mít něčeho víc, něčeho méně nebo místo toho, co máme, něco zcela jiného. Bible nás však učí: *Buďte spokojení s tím, co máte*. (Žd 13,5b). Nový rok je stále ještě na počátku, tak to v něm pojďme s tou spokojeností (alespoň s některými věcmi) zkusit, i když to třeba nebude úplně jednoduché.

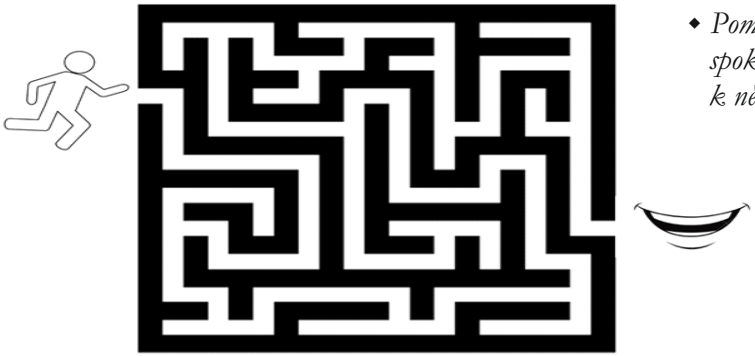

Pomozte panáčkovi najít spokojený úsměv. Kudy k němu vede cesta?

Pája Sychrová

ÚNOR V NAŠEM SBORU

Večírky / neděle 17.00 (posezení) 17.30 start programu

4. 2.: Zdravotnická pomoc a misie v Ghaně – MUDr. Daniel Horský
11. 2.: Představte se sám – Jana Hofmanová, farářka ČCE
18. 2.: Kořeny Církve bratrské – Ester Pučálková
25. 2.: Povídání o své cestě – Daniel Komrska

Mládež / úterý 19.15

Sledujte oznámení na http://mladez-brno.webnode.cz/

Klub maminek / čtvrtek 10.00

8. 2.: klub není (jarní prázdniny)

22. 2.: První pomoc u dětí (Hana Buršíková)

Diakonie

12. 2.: Tvořivý kroužek (15–18 hod)
12. 2.: Senioři (výjimečně pondělí od 10 hod)
13. 2.: Vydávání potravinové pomoci (10–12 hod)
19. 2.: Tvořivý kroužek (15–18 hod)
20. 2.: Kluci na čaj (10–12 hod)
23. 2.: Vydávání potravinové pomoci (16–17.30 hod)

SPORTOVNÍ AKTIVITY

Brusleníčko

Pravidelná nedělní odpolední sportovní aktivita mládeže od 15.00 do 17.00. Nekoná se za každého počasí. Vstupné pro zúčastněné stále pouze 50 Kč. Bližší informace u Tomáše Kotrbatého (604 362 414 nebo 605 307 274).

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zasílali do redakční rady Kompasu.

ÚNOR V NAŠEM SBORU

NEDĚLE

PRAVIDELNÉ POBOŽNOSTI

4. 2.:	10.00	kaz. Daniel Komrska; Večeře Páně
11. 2.:	10.00	kaz. Daniel Komrska
18. 2.:	10.00	kaz. Jan Asszonyi (1. postní neděle – cyklus 40 dní s Biblí)
25. 2.:	10.00	kaz. Jan Asszonyi (2. postní neděle – cyklus 40 dní s Biblí)

STŘEDA

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY

7. 2.:	19.00	kaz. Daniel Komrska (cyklus Můžete se radovat)
14. 2.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi (Popeleční středa)
21. 2.:	19.00	kaz. Daniel Komrska (40 dní s Biblí)
28. 2.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi (40 dní s Biblí)

- **„Reklama“ na 40 dní s Biblí**
  V postním čase před Velikonocemi máme možnost zapojit se do čtení Bible s pomůckou 40 dní s Biblí. Nedělní kázání i středeční biblické hodiny se budou odvíjet od textů z tohoto cyklu. Ve vestibulu a na webových stránkách sboru budou materiály, které můžete využít. V nedělní škole budeme rozdávat speciální brožurku zpracovanou přímo pro děti.

- **Výhledy**
  18. 3.: 10.00 – Společná bohoslužba brněnských sborů CB v Rubínu (u nás shromáždění nebude)
  18. 3.: 15.00 – Výroční členské shromáždění

Nedělní škola	pravidelně souběžně s nedělní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Mládež	každé úterý v 19.15
Modlitební chvíle	v neděli v 9.20 a ve středu v 18.20
Zkouška pěveckého sboru	každý pátek v 16.45
Zkouška dětského sborečku	vždy po nedělní pobožnosti (vyjma první neděle)
Jednání staršovstva	v pondělí 12. února v 17.30
Praktická služba	ve středu 14. února v 17.30

STANICE

	BOHUMILICE / neděle 9.30	BLANSKO / neděle 14.00
4. 2.:	Bohumiličtí	
11. 2.:	Bohumiličtí	
18. 2.:	kaz. Daniel Komrska; VP	
25. 2.:	Bohumiličtí	kaz. Jan Asszonyi